

Derfor er det jo lidt afgørende for os at vide, om det er, fordi man ikke vil benytte sig af muligheden; om det er, fordi man har det grundlæggende synspunkt, at en person, der er kommet hertil og har fået asyl eller midlertidigt ophold efter denne her særlov, man nu vil vedtage, at den person i virkeligheden selv bestemmer, om vedkommende vil retur, eller om det er således, at hvis man erklærer området dernede for at være sikkert, så de kan vende tilbage, jamen så skal de personer tilbage, og så betyder midlertidigheden, at det ikke er et spørgsmål om, at man spørger: Vil du tilbage, ja eller nej? Men så bliver de selvfølgelig sendt tilbage uanset hvad.

Det er det, jeg forsøger at få et klart svar på, og jeg må så konstatere, at det kan jeg altså ikke få.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det største lyspunkt, der har været i behandlingen af det her lovforslag, har været, da man lavede forslaget til en revisionsparagraf. Man kan håbe, at det betyder, at vi får en gentagelse af situationen omkring bosnierloven, og dér vil jeg gerne spørge fru Dorte Bennedsen: Hvordan kan det være, at man går med i et forløb omkring bosnierloven, hvor man ændrer alt det midlertidige og giver folk en status, hvor opholdet tæller fra allerførste opholdstilladelse – man går med på at lave den revision – og nu laver man så en helt ny lov, der gentager alle de fejl, som vi var fælles om at fjerne?

Hvorfor skal vi først have 1 år med alle fejltagelserne, før vi kan gøre det, vi ved vi er nødt til at gøre, og som er det eneste rigtige?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg prøver én gang til. Intentionen i denne her lov er at skabe nogle vilkår for disse mennesker, som kan give dem – i det omfang det overhovedet er muligt – en menneskelig tilværelse i den tid, de er her i landet.

Jo længere de er her, jo større bliver behovene formentlig, og derfor er der mange bemyndigelser, hvilket jeg også ved førstebehandlingen sagde; jeg bryder mig ikke om bemyndigelser, men der er mange bemyndigelser i den her lov netop for muligheden af at kunne tilpasse vilkårene.

Så er der indsat en revisionsparagraf, og den kan dels ændre på den her lov, dels kan den jo

bruges som en anledning til at tage en ordentlig diskussion her i Folketinget: Hvilke erfaringer har vi – nu har de været her 1 år – hvad er der af erfaringer? Opfylder vi behovene, eller opfylder vi dem ikke? Det kan være her i denne nødlov, eller det kan være i udlændingeloven, der kan være behov for ændringer.

Og jeg synes, det er rimeligt at bruge tiden her inden udgangen af næste folketingssamling til at få en ordentlig, gedigen debat i Folketinget om de sager. Så ved vi, hvad det er for en type mennesker, vi har heroppe, vi ved, hvad deres behov er osv.

Så spørger fru Pernille Frahm, om vi ikke kunne gøre alt det her fra starten. Vi synes ikke, det er nogen god idé med det, der foregår i selve Serbien, at sige til dem: Venner, vi skal nok tage de af jer fordrevne folk herop og give dem permanente vilkår heroppe. Det var formentlig det, Milosevic mest af alt gerne ville se: at de vesteuropæiske lande nu melder ud, at vi nok skal sørge for, at han bare kan fortsætte.

Det kan man så være enig eller uenig med os i, men det er baggrunden for denne lov om midlertidigt ophold.

Og så er jeg lidt træt af, at hver gang der står et eller andet, som ikke er defineret i fuldstændig eksakte bogstaver og kommaer, så bliver det tolket, som at man nok vil bruge det til at fratage rettigheder og forringe vilkår og genere dem i en hvilken som helst henseende. Jeg kan ikke begribe, at de mennesker, der er optaget af den her sag, ikke kan indse, at det her handler om at gøre det så godt som muligt, og ikke tør have tillid til, at også en bemyndigelse kan bruges ordentligt og godt og ikke behøver at bruges indsnævrende; den kan faktisk bruges udvidende, og det er det, ministeren gang på gang har svaret os.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er glad for, at Socialdemokratiet og fru Dorte Bennedsen bakker så kraftigt op om Kristeligt Folkepartis ændringsforslag om, at der indsættes en revisionsparagraf i loven, og jeg kan fuldt ud sige, at de argumenter, som fru Dorte Bennedsen her brugte fra revisionsparagraffen, også er Kristeligt Folkepartis, set i lyset af at vi har stillet forslaget.

Men jeg vil alligevel godt anfægte, når fru Dorte Bennedsen siger, at vi ikke vil være med til at give de kosovaalbanske flygtninge permanente vilkår; det kan misforstås. Jeg synes dog